

N.Quế và Lâm Hào Dũng

Lâm Hào Dũng

Bên Đồi Chư Pao

*Súng dội trời trai thôi cũng nản
Chiến chinh không thấy một ngày mai
Những bông hoa dại buồn trong gió
Như khóc than thời chôn xác trai*

*Chư Pao ngỡ chết trong lòng địch
Vẫn có ngày vui dù mong manh
Những chiến binh ngồi nghe đạn réo
Pháo gầm bom nổ rít trời xanh*

*Chư Pao một dãy mồ chôn xác
Những chiến binh dầu đêm cuối thu
Ai muốn qua vùng Tân Phú ngắm
Những hăm than máu chảy về đâu?*

*Chư Pao ai oán hờn trong gió
Mỗi chiếc khăn tãng một tác đường
Những mồ hôi đổ tan thành đá
Tan nát lòng ta khách viễn phương*

ngày trở lại Bồng Sơn

*Dễ có một ngày ta trở lại
Bồng Sơn xa quá cuối trời xa
Mấy cụm nhà hoang trơ mái xám
Chân đèo Phù Củ nhận không ra*

*Ta đứng bên cầu xe lửa cũ
Quê em còn cách một dòng sông
Nhớ đêm máu chảy người quên khóc
Em có u buồn trong mắt trong?*

*Đã mất rồi quận lỵ Hoài Nhơn
Đời đi lính trận cỏ xanh hồn
Là khi theo gió về trên núi
Còn gởi swong chiều mộng cuối thôn*

*Em cần dùm ta những quả sim
Như ngày đói khát lúc hành quân
Đã cho ta biết hoài chân lý
Chẳng có thanh bình ở Việt Nam*

hồn lính chiến

*Chiều buồn quá thôi mình đi uống rượu
Nếu không khí vui cũng đủ lãng quên đời
Những ghé ngòi của dăm thằng lãng tử
Cũng nồng đưa mùi rượu thuốc ô môi*

*Ta sẽ uống khè khà như đạo sĩ
Đứng nghinh trời mà xem cuộc trăm năm
Hay khảng khái ngang tàng như kiếm sĩ
Vung đường gươm chặt đứt mảnh sao băng*

*Có ai biết trong những hồn lính chiến
Nổi ngồng nghênh bèn chạy rất con người
Chiều đi trốn trên những hàn điện mắc
Vẫn thèm say quên vũ trụ càn khôn*

*Khi kẻ địch đòi đấu tranh giai cấp
Đòi dâng hoa xung tặng những anh hùng
Ta chiến đấu vì yêu từng tấc đất
Giữ màu xanh cây cỏ khỏi tô hồng.*

ngày xưa ở Kontum

*Thành phố buồn run nóc giáo đường
Chiều qua Phương Quý nắng vương chân
Một mùa đông nữa trên miền núi
Tôi thấy lòng cay nhớ cố hương
Dòng Dakbla kia vẫn chảy thẳm
Ngược, xuôi đành hỏi gái Kontum
Trăm năm em vẫn quì bên Chúa
Như hổ gầm vang điệu nhớ rừng
Sương mỏng nhưng nghe đằm thắm lạnh
Ai lên Trung Nghĩa ghé Pơ Krong
Đẹp thay vào những đêm trăng tỏ
Mẹ trước sân nhà dệt ước mong
Konhoring có nằm say ngủ
Như giữa làng quê với phố phường
Như ở Dakto nhìn khói đục
Buôn làng hiu hắt mấy hàng thông
Thời chiến người đi đến những đầu
Đá khô chân núi, cát sông sâu
Mấy mươi năm vẫn chưa lành hẳn
Vết cắn em còn rõ máu đau..*

cảm khái khi về núi

*Khi bỏ Đèo Nhông về với núi
Ta làm mây ở cuối trời xa
Ngắm đôi hàng tháp Chiêm gây guộc
Thương mắt em buồn chuốc rượu ta
Là lúc ta mơ hồn Võ Tánh
Trên thành lửa đỏ đất Tây Sơn
Hay trong gió sớm mưa trên mộ
Một gái trung trinh Bùi Thị Xuân
Ta biết anh hùng xưa uẩn thác
Lãng Mai xuân Thương khói chưa tàn
Chiến tranh mang những người đi trước
Hồn lại đầu thai lộn xuống trần
Bồng chốc say đời đi đánh trận
Bàn nông một thuở Bắc Bình Vương
Ô hay tráng sĩ trên yên ngựa
Cũng chết mơ hồ bởi Ngọc Hân
Đây những buôn rừng thương ngọn suối
Thương cây làm được chiếc nhà cao
Thương con chim hót trên cành biếc
Thương cái gùi cong nước trầu bầu
Ta muốn bỏ thành lên ở núi
Sống hoang vu như cỏ cây sâu
Bởi bao tham vọng trên trần thế
Sẽ úa tàn khi bạc mái đầu
Chiến sĩ không nên buồn rã rượi
Cười ngông nghênh nhé súng cầm tay
Muốn như muông thú xin đành hẹn
Một tối mơ màng cốc rượu cay*

tôi vẫn đi trong hồn dĩ vãng

*Em ghé nhà tôi mua chút đỉnh
Nỗi sâu nguyên vẹn thuở nguyên khai
Tôi có một hồn cây vỏ giấy
Đuổi hình quá khứ đến tương lai*

*Dưới kia thung lũng buồn man dại
Như có hồn ai, phải thổ dân?
Chiều nghiêng lãng đảng nằm bên suối
Gác giáo, tai run thắm giọng đàn
Đất đỏ quanh co đùn góc mới
Họ đùa đuổi bắt cái mệnh mang
Những con vắt nhỏ làm du kích
Lấy máu người khinh bạc dọc ngang
Tôi vẫn đi trong hồn dĩ vãng
Cột đùa nước mắt để làm vui
Trăm năm địa chấn hay hồng thủy
Là những tang thương của đất trời...
Trăm năm tôi vẫn là tôi của
Bụi cỏ hoang vu mọc giữa đời...*

khí ở trung đoàn 42

*vẫn thấy đồng không đùn nắm mộ
cỏ xanh ai phủ dưới chân đồi
dakto xa quá nhìn không thấy
như có gì cay ở mắt tôi*

*sáng nay trên chiếc xe già cũ
đã vượt đường xa những hố mìn
những dãy rừng thưa buồn điệu vợi
sống thắm như thuở đợi bình yên*

*ta như lữ khách không nhà cửa
không có hồn ai để lạnh lòng
cố vui hát một bài ca cũ
giọng cũng khan mòn tay cũng run*

*chắc mai ô nhi - ngày mai nhi?
ta với sương ngàn với gió trắng
chắc em - có lẽ - là em thật
sung sướng trong tay cốc rượu mừng*

*bởi bao nhiêu trận kinh hồn trước
đều thấy mơ hồ ở Dakto
khi đi là tự xây mồ sẵn
nay xuôi buồn kia mai đỉnh xa*

*ta vẫn thên thang đùa với rượu
uống đi ta sẽ có quê nhà
uống đi chiến thắng vang lừng lắm
ta uống đường như để tiễn ta*

Lâm Hảo Dũng

Hàng thứ nhất, nhà thơ Lâm Hảo Dũng (giữa) mặc quân phục choàng vai nhà thơ Nguyễn Bạch Dương, đã mất, (chính giữa, bên mặt) .
Hàng thứ hai, Nhà thơ Nguyễn Phương Loan mặc quân phục , đã hy sinh, (bên rìa mặt).

Nguồn: <http://www.gio-o.com/LamHaoDung/LamHaoDungBenDoiChuPao.htm>

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9000 TÁC PHẨM